ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ତେତାଳିଶି

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ "ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ"ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅର୍ଥର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2024-01-07

ପୌଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାପସାସନକୁ ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ସତ୍ତାରୋହଣ କରିବାରୁ ବାରଣ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ଭାବରେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମଙ୍କ ପରିଚୟ, ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟରୂପେ ପରିଣତ ହେଲା ଯାହାକୁ ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ଏବଂ ଯାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ଦୈନିକ"କୁ ପୌତ୍ତଳିକତାର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କଲା। ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଧାରଣାତ୍ମକ ଗଠନ ପୌତ୍ତଳିକତା ଏବଂ ତାହା ପରେ ପାପସାସନ—ଏହି ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ସେହି ଧାରଣାତ୍ମକ ଗଠନକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ମିଲରଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବିଷ୍କାର ୨ ଥେସ୍ସଲନୀକୀୟ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୌଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ପୌଲ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ପାପସାସନ ଉପରେ ଥିବା ବାରଣକୁ ହଟାଯିବ, ଯେପରି "ପାପର ମଣିଷ" ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବସାଯିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ"ର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ପ୍ରତୀକର ପଛପଛେ ସଦା ପାପାସନ୍ତାନର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଆସେ—ସେଥି ପ୍ରଳୟକାରୀ ଅପରାଧ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉ କିମ୍ବା ପ୍ରଳୟକାରୀ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଭାବେ। ତଥାପି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୬୬ ଠାରୁ ୭୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ଘଟିଥିବା ଯିରୁଶାଲେମର ଘେରାଉ ଓ ଧ୍ୱଂସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଯେ ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ, ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ପ୍ରଳୟକାରୀ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ"କୁ ଯିରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପଳାଇଯିବାର ଚିହ୍ନ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ। ଇତିହାସ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ସେହି ଚିହ୍ନ ପାପାସନ୍ତାନୀୟ ରୋମର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ଯଦି ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେହି ଘେରାଉ ଓ ଧ୍ୱଂସରୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ପ୍ରଳୟକାରୀ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ" କି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ପ୍ରତୀକ, ନାକି ପାପାସନ୍ତାନୀୟ ରୋମର?

> ଏହେତୁ, ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିତ "ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ"କୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝନ୍ତୁ:) ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ; ଯେ ଘରର ଛାଦ ଉପରେ ଅଛି, ସେ ନିଜ ଘରରୁ କିଛି ନେବା ପାଇଁ ତଳକୁ ନ ଆସୁ; ଏବଂ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛି, ସେ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ନେବା ପାଇଁ ପଛକୁ ଫେରି ନ ଆସୁ। ଏବଂ ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ, ଓ ଯେମାନେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାନ୍ତି, ହାୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ! କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯେଣିକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଳାୟନ ଶୀତକାଳରେ ନ ହେଉ, କିମ୍ବା ବିଶ୍ରାମବାରରେ ନ ହେଉ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ଏମିତି ମହାକ୍ଲେଶ ହେବ, ଯାହା ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନାହିଁ, ନାହିଁ ଆଉ କେବେ ହେବ। ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଦିନମାନେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ରକ୍ଷା ପାଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଚୟିତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନମାନେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବ। ମାଥିଉ 24:15–22।

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଇ. ସ. 66 ଠାରୁ 70 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶର ଇତିହାସରେ ଏହି ସତର୍କବାଣୀ କିପରି ପୂରଣ ହେଲା, ସେ ବିଷୟରେ ମତାମତ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପତାକା, ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମୀୟ ସେନାବାହିନୀର ଧ୍ୱଜ, ସେଥିଲା ଯେରୁଶାଲେମରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଳାଇଯିବାର ଚିହ୍ନ। ତେବେ, "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିତ 'ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ'," ସେହିଟି କି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଥିଲା, ନାକି ମିଲର୍ ଯାହାର ଉପରେ ନିଜ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ଢାଞ୍ଚା ଗଢ଼ିଥିଲେ, ସେହି ପାପାଳ ରୋମ ଥିଲା?

ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ଙ୍କ ୁ ରୋମର ଉଭୟ ପ୍ର କାଶ—ପୌରାଣିକ ରୋମ ପରେ ପାପାଳ ରୋମ—ବିଷୟରେ ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରେ ରିତ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେ ବାସ କରୁଥିବା ଇତିହାସିକ ପରିସ୍ଥ ିତି ତାଙ୍କ ୁ ଏହି ଉଭୟ ରାଜ୍ୟ କୁ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରିବାକୁ ବାଧ କଲା। ଏବଂ ନିଶ୍ଚ ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ରାଜ୍ୟ , କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପ ର ପର୍ଯ୍ୟ ାୟକ୍ର ମିକ ଦୁଇଟି

ରାଜ୍ୟ କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । 1798 ମସିହାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୟ ଇତିହାସ ଦ୍ୱ ାରା ବାଧ ହୋଇ, ମିଲର୍ ଙ୍କୁ ରୋମକୁ ପ୍ର ଧାନତଃ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । 1798 ମସିହାରେ, ମିଲର୍ ବିଶ୍ୱ ାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଆଗମନ ପ୍ର ାୟ ପଚିଶ ବର୍ଷ ପରେ ଘଟିବ । ପାପାଳ ରୋମ 1798 ମସିହାରେ ଏକ ମାରାତ୍ମ କ ଘାଉ ପାଇଥିଲା ବୋଲି ସେ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣୁଥିଲେ । ମିଲର୍ ଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ିରେ, ପାପାଳ ରୋମ ପରେ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଆଉ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

ଯେହିଁ ଇତିହାସିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମିଲର ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରତିମାଟି ପୃଥିବୀର ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ, କାରଣ ଦାନିଏଲ ଏହିପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ।

> ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ଲୋହା ପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ; କାରଣ ଲୋହା ସମସ୍ତ କିଛିକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ଦମନ କରେ; ଏବଂ ଯେପରି ଲୋହା ଏହି ସବୁକୁ ଭାଙ୍ଗି ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ । ଆଉ ତୁମେ ଯେହେତୁ ପାଦ ଓ ପାଦାଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକୁ କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ମାଟିର କିଛି ଅଂଶ ଏବଂ କିଛି ଅଂଶ ଲୋହାର ଦେଖିଲା, ସେହି ରାଜ୍ୟ ବିଭକ୍ତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେହେତୁ ଦଳଦଳିଆ ମାଟି ସହିତ ଲୋହା ମିଶିଥିବାକୁ ଦେଖିଲା, ତେଣୁ ତାହାରେ ଲୋହାର ଶକ୍ତିର କିଛି ଅଂଶ ରହିବ । ଦାନିଏଲ 2:40, 41.

ମିଲର ବୁଝିଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଓ ଶେଷ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ରୋମ; ଇତିହାସରୁ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହା ପ୍ରଥମେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଏବଂ ପରେ ପୋପୀୟ ରୋମ ଥିଲା । ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ବଚନ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ, "ବିଭକ୍ତ" ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମିଲରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ବିଭାଜନ କେବଳ ରୋମର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଆଧାତ୍ମିକ ପାର୍ଶ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭେଦକୁ ମାତ୍ର ସୂଚିତ କରୁଥିଲା । ସେ ଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସୀମିତ ଥିଲା ।

ମିଲର ଏହା ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ପେଗଣ ରୋମ ଓ ପାପାଳ ରୋମର ବିଭାଜନ, ପୌଲଙ୍କୁ ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଉଠାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ବିଭାଜନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ପୌଲ (ଏବଂ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ), ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ କ୍ରୁଶର ସମୟକାଳରେ ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆତ୍ମିକକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଥିଲା । ସେହି ବୁଝାମଣା ବିନା, ମିଲରଙ୍କୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ ହେବାକୁ ପଡିଲା ଯେ ରୋମ ମୂଳତଃ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିଲା । ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, ସେ ଠିକ୍ ଥିଲେ (କିନ୍ତୁ ସୀମିତ ଅର୍ଥରେ) । ସେ ଏହା ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମିକ ରୋମକୁ ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଆତ୍ମିକ ରୋମ (ପାପାସୀ) ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲ ଅଟେ ।

ଦାନିୟେଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନ ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟର ଏକ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିରୂପ ହେବ, କାରଣ ପ୍ରଥମଟି ସଦା ଶେଷଟିର ପ୍ରତିରୂପ ହୁଏ । ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମକୁ ବାବିଲୋନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଓ ବାବିଲୋନ—ଉଭୟେ—ଆତ୍ମିକ ରୋମକୁ (ପାପାସିକୁ) ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ପାପାସି ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ବାବିଲୋନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲ ବାବିଲୋନରେ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଥିବା ଘଟଣା ସହ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନରେ ବାରଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଥିବା ଘଟଣାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ତୁଳନା କରିଥିବାର ଏହା ଏକ ମୌଳିକ କାରଣ ।

> "ଏହି ଦୀର୍ଘ ଓ ନିରନ୍ତର ନିର୍ଯାତନାର କାଳରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ, ନିର୍ବାସନର ସମୟରେ ବାବିଲୋନରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଥିବା ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପରି, ସତ୍ୟସତ୍ୟ ଭାବେ ବନ୍ଦୀଦଶାରେ ଥିଲା ।" Prophets and Kings, 714.

ଏହିକାରଣରୁ ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ, ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପୌତ୍ତ ଳିକ ରୋମକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀୟ ପୂରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପାପାଳ ରୋମ ସହିତ ପରସ୍ପ ର ବିନିମୟ କରି ବ୍ୟ ବହାର କରିବାରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟ ା ଥିଲା ନାହିଁ । ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଏହାର ଉଦାହରଣ ଦେବୁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ବୁଝୁ ଯେ ମିଲର ପୌତ୍ତ ଳିକ ଓ ପାପାଳ ରୋମକୁ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଦେଖୁଥିଲେ, ତେବେ ଆମେ ବୁଝିପାରିବୁ କାହିଁକି ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା "ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ା ଦାନିଏଲଙ୍କ କଥିତ ଧ୍ୱ ଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତ ୁ"କୁ ପୌତ୍ତ ଳିକ ରୋମର ଏକ ପୂରଣ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରିବାରେ

କୌଣସି ସମସ୍ୟ । ନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କରେ "ଧ୍ୱ ଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ" ବାକ୍ୟ ପ୍ର ୟୋଗକୁ ପାପାଳ ରୋମର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବୁଝୁଥିଲେ। ମିଲର ଏହି ତିନିଟି ଧ୍ୱ ଂସକାରୀ ଶକ୍ତ ି କୁ ଦେଖିପାରିନଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀୟ ରୂପରେଖା ସୀମିତ ଥିଲା, ତଥାପି ସଠିକ୍ ଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ୭୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଐତିହାସିକ ପୂରଣରେ, ଯେତେବେଳେ ଅଜାତୀୟ ରୋମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣସ୍ୱରୂପ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ପରିସରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜର ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପନ କଲା, ସେହି ବିସଙ୍ଗତିକୁ ଆମେ କିପରି ବୁଝିବୁ? "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ" କି ଅଜାତୀୟ ରୋମର, କିମ୍ବା ପାପାଳ ରୋମର, ଏକ ପ୍ରତୀକ? ସେହି ଦ୍ୱିଧାର ଉତ୍ତର ଯଥେଷ୍ଟ ସରଳ ହୋଇଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଦୁଇଟିର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଶକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଆମେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଚିତ।

> ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିବାରେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲା। କାଲଭାରୀ ଉପରେ ଝରାଯାଇଥିବା ସେହି ରକ୍ତ ଏହି ଜଗତ ପାଇଁ ଏବଂ ଆସନ୍ତା ଜଗତ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶରେ ବୁଡ଼ାଇଦେଇଥିବା ଭାର ହେଲା। ସେପରି ମହା ଅନ୍ତିମ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାରକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର ଅବତରିବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧାର ଶିଳା ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଶୋଧଗ୍ରାହୀ ପର୍ବତରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ। ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ମହିମା, ଯାହା ଧର୍ମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ, ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭସ୍ମକାରୀ ଅଗ୍ନି ହେବ। ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରେମ ଏବଂ ଅବମାନିତ ଅନୁଗ୍ରହର କାରଣରୁ, ପାପୀ ନଷ୍ଟ ହେବ।
>
> "ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଓ ପୁନଃପୁନି ଚେତାବନୀ ଦ୍ୱାରା, ଯୀଶୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ପରିଣାମ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ହେବ। ଏହି କଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ଯୁଗର ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚେତାବନୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ। ଅପବିତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ଦିର, ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ପୁତ୍ର, ମିଥ୍ୟା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କୃଷକମାନେ, ଅବମାନନାକାରୀ ନିର୍ମାତାମାନେ—ଏସବୁର ସମାନ ଚିତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପୀର ଅନୁଭବରେ ମିଳେ। ସେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କଲେ, ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବସୂଚିତ କରିଥିଲା, ସେହି ତାହାର ହେବ।" The Desire of Ages, 600.

ଯେତେବେଳେ ପାଉଲ ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆତ୍ମିକକୁ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନଟ କଲେ, ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଥାନ୍ତି ଯେ, ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କ୍ରୁଶର ସମୟଖଣ୍ଡରେ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ କ୍ରୁଶ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ। ଶାବ୍ଦିକ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲୋନ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଶେଷଥର ପାଇଁ ଶାବ୍ଦିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନ, ଯାହା ବାବିଲୋନର ପୌତ୍ତଳିକ ଶକ୍ତି ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ରୋମର ପୌତ୍ତଳିକ ଶକ୍ତି ସହ ଶେଷ ହେଲା।

ଆତ୍ମିକ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ପଦଦଳିତ କରାଯାଇଥିଲା ପାପାଳ ରୋମ ଦ୍ୱାରା; ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ପଦଦଳନର କାଳ (ଶାବ୍ଦିକ ଓ ଆତ୍ମିକ) ତୃତୀୟ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପଦଦଳନର ପୂର୍ବଛାୟା ସ୍ୱରୂପ, ଯାହାକୁ ରୋମର ପରିଭାଷାରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ତିନୋଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତ ି ଅଛି, ଯାହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କଟି ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା କରେ। ପ୍ର ଥମେ ପୌତ୍ତ ଳିକତାର ଅଜଗର, ତାହାପରେ କାଥଲିକତାର ସମୁଦ୍ର ପଶୁ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଭୂମିପଶୁ (ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।)। ପୌତ୍ତ ଳିକତାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପୌତ୍ତ ଳିକ ଶକ୍ତ ି ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ର ।କୃତିକ ଇସ୍ର ।ଏଲକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ। ପରେ ପାପତନ୍ତ୍ର 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠ ି ବର୍ଷ ଧରି ଆତ୍ମ ି କ ଇସ୍ର ।ଏଲକୁ ପଦଦଳିତ କରିଲା। ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।ଙ୍କ ର ତ୍ରି ବିଧ ଏକତା ହେଉଛି ଆଧୁନିକ ରୋମ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ରବିବାର ନିୟମର ସଙ୍କ ଟର "ଘଣ୍ଟ ।" ସମୟରେ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରେ। ଅଜଗର, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟ । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।ର ଏହି ତିନୋଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତ ି କୁ ପୌତ୍ତ ଳିକ ରୋମ, ପାପାଳ

ରୋମ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଭାବରେ ମଧ   ପ୍ର   ତିନିଧିତ୍ୱ   କରାଯାଇଛି।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରହର ପରିଭାଷାରେ, ପୌତ୍ତଳିକତା ପ୍ରଥମ ଚାରି ରାଜା; ପଞ୍ଚମ ରାଜା ହେଉଛି ପାପାସୀ; ଏବଂ ଷଷ୍ଠ, ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ରାଜାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆଧୁନିକ ରୋମର ତ୍ରିଗୁଣ ସଂଘ।

> ଏବଂ ସେଠାରେ ସାତଜଣ ରାଜା ଅଛନ୍ତି: ପାଞ୍ଚଜଣ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆସିବାବେଳେ, ସେଠାରେ ସେଠାକୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବାକୁ ହେବ। ଏବଂ ଯେ ପଶୁ ପୂର୍ବେ ଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ, ସେହି ସେ ଅଷ୍ଟମ, ଏବଂ ସେ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଏବଂ ସେ ବିନାଶକୁ ଯାଉଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:10, 11.

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକତା ହେଉଛି ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶାବ୍ଦିକ ରୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟ। ଆତ୍ମିକ ବାବିଲ ହେଉଛି ପାପତ୍ୱ (ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ମୁଣ୍ଡ), ଏବଂ ନାଗ, ପଶୁ, ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିବିଧ ଏକତା (ଆଧୁନିକ ରୋମ), ଆତ୍ମିକ ମେଦୋ-ପର୍ସିଆ, ଆତ୍ମିକ ଗ୍ରୀସ, ଓ ଆତ୍ମିକ ରୋମ (ଯାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଛି)ଙ୍କର ତ୍ରିବିଧ ଏକତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା 'ବିନାଶର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ'" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ "ଚିହ୍ନ" କୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ତିନୋଟି ରୋମର ପ୍ରତ୍ୟେକଟିରେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ହେବ। ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରୋମ, ପାପତନ୍ତ୍ରୀୟ ରୋମ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ରୋମ—ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥାନ୍ତି। ସେହି ନିର୍ଯାତନା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହି ତିନିଟି ନିର୍ଯାତନା-କାଳର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପାଇଁ ଯୀଶୁ ସେହି ନିର୍ଯାତନା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ରୋମର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର "ଚିହ୍ନ" ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଭିତରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଯିବାର ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। ଯୀଶୁ "ବିନାଶର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ" ବୋଲି ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୌଣସି ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁନଥିଲେ; ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ଯେଉଁ ଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେହି ଚିହ୍ନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ।

> "ଯୀଶୁ ଶୁଣୁଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ପତିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ସେହି ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ପ୍ରତିଶୋଧ ବିଷୟରେ, ଯାହା ମେସିହାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଓ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ। ଭୟାବହ ପରିଣତିର ପୂର୍ବରୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାହୀନ ଚିହ୍ନମାନେ ଦେଖାଯିବ। ଭୀତିଜନକ ସେହି ଘଡ଼ି ହଠାତ୍ ଓ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଆସିପହଞ୍ଚିବ। ଏବଂ ତାହା ପରେ ଉଦ୍ଧାରକ ତାଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି କହିଲେ: 'ଏହିକାରଣେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ:) ତାହେଲେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାନ୍ତୁ।' ମାଥିଉ 24:15, 16; ଲୂକ 21:20, 21। ଯେତେବେଳେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ପତାକାମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଯାହା ନଗରପ୍ରାଚୀରର ବାହାରକୁ କିଛି ଫର୍ଲଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନେ ପଳାୟନରେ ନିରାପତ୍ତା ଖୋଜିବାକୁ ଥିଲେ। ସତର୍କବାଣୀର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯାଇଲେ, ଯେମାନେ ପଳାଇ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାକୁ ଚାହିବେ, ସେମାନେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ସମଗ୍ର ଯିହୂଦିଆ ଦେଶରେ, ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ସୁଦ୍ଧା, ପଳାୟନର ସଙ୍କେତକୁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଯେ କୌଣସିଜଣ ଯଦି ଘରର ଛାଦ ଉପରେ ଥାଏ, ସେ ନିଜ ଘରକୁ ତଳକୁ ନମିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏକଥା ଯେ, ନିଜର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧନରତ୍ନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ। ଯେମାନେ କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରୁଥିବେ, ସେମାନେ ଦିନର ଉତ୍ତାପରେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବାବେଳେ ପାଖକୁ ରଖିଥିବା ବାହ୍ୟବସ୍ତ୍ର ନେବା ପାଇଁ ଫେରିବାରେ ସମୟ ନେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ ଦ୍ୱିଧା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ନହେଲେ ସେମାନେ ସାମାନ୍ୟ ଧ୍ୱଂସରେ ଜଡ଼ାଇଯିବେ।" The Great Controversy, 25.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟ   ର ହ ାଇଟ୍ "ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣିତ ବସ୍ତ ୁ"କୁ ଏକ "ଅନିର୍ବିବାଦ ସଙ୍କେ   ତ" ଭାବେ ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି, ଯାହା "ରୋମୀୟମାନଙ୍କ   ର ମୂର୍ତ   ିପୂଜକ ପତାକାମାନଙ୍କ   " ଦ୍ୱ   ାରା ପ୍ର   ତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ସେମାନେ ପବିତ୍ର   ସ୍ଥ   ାନର

“ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ” ସ୍ଥା ପନ କରିଥିଲେ। ଯୀଶୁ “ଉଜାଡ଼ର ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ”କୁ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ କିମ୍ବା ପାପାସୀ ରୋମ—ଏହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିର କୌଣସି ଗୋଟିଏର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁନଥିଲେ, ବରଂ ଏକ “ସଙ୍କେତ” ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି “ସଙ୍କେତ” ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ଯେରୁଶାଲେମରୁ ପଳାଇଯିବାକୁ ଥିଲେ, “ନଚେତ ସେମାନେ ସାମାନ୍ୟ ବିନାଶରେ ଜଡିତ ହୋଇପାରନ୍ତ।।” ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପରେ ଏହି ଏକେଇ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଆଉ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଧ୍ୱଂସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଏକାଧିକ ପୂରଣ ଥିଲା।

> ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ନ୍ୟାୟବିଚାରମୂଳକ ଦଣ୍ଡବିଧାନର ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହେବ; ସେହି ଭୟାବହ ଉଜାଡ଼ତା ତାହାର କେବଳ ଏକ କ୍ଷୀଣ ଛାୟାମାତ୍ର ଥିଲା। ଚୟିତ ନଗରୀର ଭାଗ୍ୟରେ ଆମେ ସେହି ଜଗତର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖିପାରୁ, ଯେଉଁଥି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦେଇଛି। ଅପରାଧର ଦୀର୍ଘ ଶତାବ୍ଦୀଗୁଡ଼ିକ ଅବଧିରେ ପୃଥିବୀ ଯେ ମାନବୀୟ ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଆସିଛି, ସେହି ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାରମୟ। ଏହାର ଚିନ୍ତନରେ ହୃଦୟ ବିଷଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ମନ ଦୁର୍ବଳ ପଡ଼ିଯାଏ। ସ୍ୱର୍ଗର ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ପରିଣାମ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଆସିଛି। କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଅତୀତର ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକ,—ଉଥଳାପାଥଳା, ସଂଘର୍ଷ, ଓ ବିପ୍ଳବମାନଙ୍କର ସେହି ଦୀର୍ଘ ଶୋଭାଯାତ୍ରା, “ଯୋଧାର ଯୁଦ୍ଧ ... ଗୋଳମାଲ ଶବ୍ଦ ସହିତ, ଏବଂ ରକ୍ତରେ ଲୁଟାଯାଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର” (Isaiah 9:5),—ଏହି ସବୁ କ’ଣ, ସେହି ଦିନର ଭୟାବହତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନିରୋଧକ ଆତ୍ମା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ହଟାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ମାନବୀୟ ଆବେଗ ଓ ଶୈତାନୀ କ୍ରୋଧର ଉଦ୍ଘାଟକୁ ଆଉ ସଂଯତ ରଖିବ ନାହିଁ! ସେତେବେଳେ ଜଗତ, ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ଦେଖିଥିବା ପରି, ଶୟତାନଙ୍କ ଶାସନର ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକୁ ଅବଲୋକନ କରିବ।
>
> “କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନରେ, ଯେପରି ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା, ତେଣୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଭାବେ ପାଇଯିବେ। ଯିଶାୟ 4:3। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆସିବେ, ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ: ‘ତେବେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋତ୍ର ଶୋକ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମେଘମାଳାରେ ଶକ୍ତି ଓ ମହାମହିମା ସହିତ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବେ। ଏବଂ ସେ ମହା ତୂରୀଧ୍ୱନି ସହିତ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆକାଶର ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଚାରିଦିଗର ପବନରୁ ତାଙ୍କର ଚୟିତମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ।’ ମାଥିଉ 24:30, 31। ତେବେ ଯେମାନେ ସୁସମାଚାରର ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମୁଖର ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଦୀପ୍ତିଦ୍ୱାରା ବିନଷ୍ଟ ହେବେ। 2 ଥେସଲନୀକୀୟ 2:8। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପରି, ଦୁଷ୍ଟମାନେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କୁ ବିନାଶ କରନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଜ ଅଧର୍ମର କାରଣରେ ପତିତ ହୁଅନ୍ତି। ପାପମୟ ଜୀବନଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏପରିଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅସମଞ୍ଜସତାରେ ରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ମନ୍ଦତାଦ୍ୱାରା ଏପରି ଅଧପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ, ତାଙ୍କର ମହିମାର ପ୍ରକାଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭସ୍ମକାରୀ ଅଗ୍ନି ହୁଏ।”

“ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ସାବଧାନ ରହନ୍ତୁ, କାହିଁକିନା ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅବହେଳା ନ କରନ୍ତୁ। ଯେପରି ସେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି, ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ବନାଶର ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପଳାଇ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବେ; ସେହିପରି ସେ ଜଗତକୁ ଶେଷ ବିନାଶର ଦିନ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ସମୀପାଗମନର ଚିହ୍ନମାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯେକେହି ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନେ ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇପାରିବେ। ଯୀଶୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: ‘ସୂର୍ଯ୍ୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ରରେ, ଏବଂ ତାରାମାନଙ୍କରେ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଯିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜାତିମାନଙ୍କର ସଙ୍କଟ ହେବ।’ Luke 21:25; Matthew 24:29; Mark 13:24–26; Revelation 6:12–17. ତାଙ୍କ ଆଗମନର ଏହି ପୂର୍ବସୂଚକମାନଙ୍କୁ ଯେମାନେ ଦେଖିବେ, ସେମାନେ ‘ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସେ ନିକଟରେ, ଦ୍ୱାରପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି।’ Matthew 24:33. ‘ଏହେତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ରୁହ,’ ଏହିହେଉଛି ତାଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀ। Mark 13:35. ଯେମାନେ ଏହି ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ ନାହିଁ, ଯେଣେ ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଜାଗ୍ରତ ରହିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ

ପାଇଁ 'ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଦିନ ରାତ୍ର ିରେ ଚୋର ପରି ଆସେ।' 1 Thessalonians 5:2–5." The Great Controversy, 36, 37.

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଥିବା ସମୟରେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶର ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ ପୂରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଜଗତର ଶେଷରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ (ଡ୍ରାଗନ୍, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା) ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନର ଅନ୍ତିମ ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ (ପାପାସୀ) 1798 ମସିହାରେ ପୂର୍ବରୁ ଏକଥର ପତିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଏକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ କଳିସିଆ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଇ.ସ. ୬୬ ରୁ ୭୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ, ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଉପରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜଗର, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଉପରେ) ଆଣାଯାଉଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳଦାୟକ ବିଚାରଜନିତ ବିନାଶର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ଯିରୁଶାଲେମର ଅବରୋଧ ଓ ବିନାଶ, ଯାହା ଇ.ସ. ୬୬ ରୁ ୭୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌତ୍ତଳିକତା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଠିକ୍ ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିଲା।

ପାପତନ୍ତ୍ରବାଦ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମିକ ଯିରୁଶାଲେମର ଅବରୋଧ ଓ ବିନାଶ 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟର "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଯିରୁଶାଲେମର ଅବରୋଧ ଓ ବିନାଶକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯିରୁଶାଲେମର ତିନୋଟି ବିନାଶର ଶେଷଟି ପୁନର୍ବଳିତ ହୁଏ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ବାବିଲୋନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିରୁଶାଲେମ ଜୟ ଓ ଧ୍ୱଂସ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ବାବିଲୋନଙ୍କ ଧ୍ୱଂସ ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ବିଜୟ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଆସନ୍ତା ଯୁଦ୍ଧରୁ ପଳାଇଯିବା ପାଇଁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଏକ ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୬୬ ମସିହାରେ, ସେହି ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ସେନାବଳ ତାଙ୍କର ପତାକାମାନଙ୍କୁ (ତାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ-ଧ୍ୱଜମାନଙ୍କୁ) ପବିତ୍ରାଳୟର ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ। 538 ମସିହାରେ, ସେହି ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ "ପାପର ମନୁଷ୍ୟ" ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ) ବସି, ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ବର୍ଷରେ Counsel of Orleans ରେ ରବିବାର ନିୟମ ପାସ୍ କଲା। ରବିବାର ପାଳନର ବାଧ୍ୟତାକୁ ହିଁ ପାପାସୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜଗତ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ପ୍ରମାଣ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ; କାରଣ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି (ଏବଂ ସଠିକ୍‌ଭାବେ) ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ରବିବାର ଉପାସନା ପାଇଁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ନାହିଁ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟତାରେ ଉପାସନାର ଦିନ ଭାବେ ସେମାନେ ରବିବାରକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ସତ୍ୟଟି ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପୌତ୍ତଳିକ ପାରମ୍ପରିକତା ଓ ଆଚାର-ପ୍ରଥାମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ବାଇବେଲଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅଛି।

୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନମାନଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହେବାକୁ ଥିଲା, କେବଳ ଏହି କାରଣରେ ନୁହେଁ ଯେ ସେହିଟି ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନ ଥିଲା, ବରଂ ଏହି କାରଣରେ ମଧ୍ୟ ଯେ ପାପାଲ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ପବିତ୍ର ପରିସରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ଇତିହାସର ପୃଥକୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ସେହି କାଳର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଗଲା।

> "କିନ୍ତୁ ଆଲୋକର ରାଜକୁମାର ଓ ଅନ୍ଧ କାରର ରାଜକୁମାରଙ୍କ ମଧ ରେ କୌଣସି ଏକତା ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ମଧ କୌଣସି ଏକତା ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ିୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏକତାବଦ୍ଧ ହେବାକୁ ସମ୍ମ ତ ହେଲେ, ଯେମାନେ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଭାବରେ ପୌତ୍ତ ଳିକତାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପଥରେ ପ୍ର ବେଶ କଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ୁ ସତ୍ୟ ରୁ ଆଉ ଆଉ ଦୂରକୁ ନେଇଗଲା। ସାତାନ ଆନନ୍ଦେ ଉଲ୍ଲ ସିତ ହେଲା ଯେ ସେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଏତେ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟ ାକୁ ପ୍ର ତାରିତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି। ପରେ ସେ ଏହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ଶକ୍ତ ିକୁ ଅଧିକ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ର ୟୋଗ କଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ତି ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠ ରହିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ନିର୍ଯାତନା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ରେ ରିତ କଲା। ସତ୍ୟ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ିୟ ବିଶ୍ୱ ାସକୁ କିପରି ବିରୋଧ କରିବାକୁ ହୁଏ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପରି ଆଉ

କେହି ଏତେ ଭଲଭାବେ ବୁଝିନଥିଲେ, ଯେମାନେ କେବେକି ତାହାର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥକ ଥିଲେ; ଏବଂ ଏହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ, ନିଜମାନଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧ-ପୌତ୍ତଳିକ ସହଚରମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କର ସର୍ବାଧିକ ମୂଳଭୂତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପରିଚାଳିତ କଲେ।

"ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ରରେ ଛଦ୍ମବେଶ ଧାରଣ କରି ମଣ୍ଡଳୀଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରବଞ୍ଚନାମାନଙ୍କ ଓ ଘୃଣାସ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟଳ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିରାଶାଜନକ ସଂଘର୍ଷ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା। ବାଇବେଲକୁ ବିଶ୍ୱାସର ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉ ନଥିଲା। ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବିଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରାଯାଉଥିଲା ଓ ନିଷିଦ୍ଧ ଘୋଷିତ କରାଯାଉଥିଲା।"

"ଦୀର୍ଘ ଏବଂ କଠୋର ସଂଘର୍ଷ ପରେ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେହି ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ ଯେ, ଯଦି ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ କଳିସିଆ ତଥାପି ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରତିମାପୂଜାରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ତାହା ସହିତ ସମସ୍ତ ଐକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅନୁଗତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ପୃଥକ୍କରଣ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟତା ଥିଲା। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଘାତକ ଭ୍ରାନ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ସାହସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏମିତି ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ କରିଦେଇଥାନ୍ତା। ଶାନ୍ତି ଓ ଐକ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସହିତ ସମନ୍ୱୟଶୀଳ ଯେକୌଣସି ରିଆୟତି କରିବାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବଳିଦାନ କରି କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଶାନ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇଯିବ। ଯଦି ଐକ୍ୟ କେବଳ ସତ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସହିତ ସମଝୌତା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରେ, ତେବେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହୁ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ରହୁ।" The Great Controversy, 45.

ଆମେ ଏହି ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

"ଅନନ୍ତକାଳ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ରହିଛି। ପର୍ଦ୍ଦା ଉଠାଯିବାକୁ ଯାଉଛି। ଆମେ, ଯେମାନେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର, ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛୁ, ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ, କ'ଣ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ, ଯେ ଆମ ସ୍ୱାର୍ଥପର ସୁଖସୁବିଧାପ୍ରିୟତାକୁ ଆକଳି ଧରି ରଖୁଛୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଆତ୍ମାମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି? ଆମ ହୃଦୟ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ କଠୋର ହୋଇଯାଇଛି? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ କରିବାକୁ ଏକ କାମ ଅଛି ବୋଲି ଆମେ କି ଅନୁଭବ କରିପାରୁନାହୁଁ କିମ୍ବା ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ? ଭାଇମାନେ, ତୁମେ କି ସେହି ଶ୍ରେଣୀର, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆଖି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ କାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ? ପରମେଶ୍ୱର ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିବା କଥା କି ବୃଥା ହୋଇଛି? ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ସତର୍କବାଣୀ ପଠାଇଥିବା କଥା କି ବୃଥା ହୋଇଛି? ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଯାହା ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟର ଘୋଷଣାଗୁଡ଼ିକୁ କି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝୁଲି ରହିଛି ବୋଲି କି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ଏବଂ ତଥାପି କି ତୁମେ ଆରାମରେ, ଅଳସ, ଅସାବଧାନ, ଭୋଗବିଳାସପ୍ରିୟ ହୋଇ ବସି ରହିପାରୁଛ?"

"ଏବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଗତରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ବାନ୍ଧି ରଖିବା କିମ୍ବା ନିଜମାନଙ୍କର ଧନଭଣ୍ଡାର ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ। ସେହି ସମୟ ଆଉ ବହୁତ ଦୂରେ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ମଧ୍ୟ ଉଜାଡ଼ ଓ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଶ୍ରୟ ଖୋଜିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବୁ। ଯେପରି ରୋମୀୟ ସେନାବଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେରୁଶାଲେମର ଘେରାଉ ଯିହୂଦିଆର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଳାୟନର ସଙ୍କେତ ଥିଲା, ସେପରି ପାପାଳ ସବ୍ବାଥକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାରେ ଆମ ଜାତିର ପକ୍ଷରୁ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଚେତାବନୀ ହେବ। ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବାର ସମୟ ହେବ, ଏବଂ ପରେ ଛୋଟ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରି ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ନିବୃତ ଗୃହଗୁଡ଼ିକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମୟ ହେବ। ଏବଂ ଏବେ, ଏଠାରେ ମହଙ୍ଗା ବାସସ୍ଥାନ ଖୋଜିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ଏକ ଭଲ ଦେଶକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦେଶକୁ, ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମ ତୃପ୍ତି ପାଇଁ ଆମର ସମ୍ପତ୍ତି ବ୍ୟୟ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ମିତବ୍ୟୟୀ ହେବାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ପିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ପ୍ର ତିଭା ଜଗତକୁ ଚେତାବନୀ ଦେବାରେ ତାଙ୍କ ର ମହିମା ପାଇଁ ବ୍ୟ ବହୃତ ହେବା ଉଚିତ। ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କ ର ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ଏକ କାମ ଅଛି। ଆମର ମିଶନଗୁଡ଼ିକ ଅବ୍ୟ ାହତ ରଖାଯିବା ଉଚିତ; ନୂତନ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବା ଉଚିତ। ଏହି କାମକୁ ସଫଳତାର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟ ଳ୍ପ ବ୍ୟ ୟ ହେଲେ ଚାଲିବ ନାହିଁ। ଉପାସନାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଆବଶ୍ୟ କ, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଥିବା ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ର ଣ କରାଯାଇପାରିବ। ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦ ିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ପାଇଁ ହିଁ ଈଶ୍ୱ ର ତାଙ୍କ ର ଭଣ୍ଡ ାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟେ ଧନରାଶି ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତ ି। ତୁମମାନଙ୍କ ର ସମ୍ପ ତ୍ତ ିକୁ ସାଂସାରିକ ଉଦ୍ୟ ମଗୁଡ଼ିକରେ ବନ୍ଧ ି ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯେପରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ର ାପ୍ତ ହେଉ। ତୁମର ସମ୍ପ ଦକୁ ସେଠାରେ ଆଣ, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ତାହାକୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ର ହିତରେ ବ୍ୟ ବହାର କରିପାରିବ। ତୁମମାନଙ୍କ ର ଧନଭଣ୍ଡ ାରକୁ ଆଗରୁ ସ୍ୱ ର୍ଗକୁ ପଠାଇ ଦିଅ।"
Testimonies, volume 5, 464.